

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ З КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ НА
УКРАЇНСЬКУ**

Студентки групи Пкор22-20

факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти

Освітньої програми: Корейська мова і література
та переклад, західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – корейська

Крамаренко Раїса Андріївна

Науковий керівник: Копчак Ольга Ігорівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ	6
РОЗДІЛ 2. ПОНЯТТЯ АДЕКВАТНОГО (ПРАВИЛЬНОГО) ПЕРЕКЛАДУ	9
РОЗДІЛ 3. ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ З КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	13
ВИСНОВКИ	19
АНОТАЦІЯ	20
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	21

ВСТУП

Значна активізація контактів між українською і корейською мовами стала наслідком установаження незалежною Україною дипломатичних відносин із обома корейськими державами – Корейською Народно-Демократичною Республікою (Північною Кореєю) і Республікою Корея (Південною Кореєю) – і розширення українсько-корейських контактів у різних галузях, включаючи політику, економіку, культуру, спорт тощо. Протягом 1990-х – 2000-х років в Україні видано нову оригінальну та перекладну літературу на корейську тематику. Поряд із тим потребує осмислення масив українських корезнавчих текстів 1940–1980-х років, що включає переклади художньої літератури, наукові, науково-популярні та публіцистичні праці тощо. Має місце недостатня розробленість проблем, пов'язаних із функціонуванням слів східного походження в українській мові, особливо стосовно кавказьких і далекосхідних мов, зокрема й корейської. Практичне вивчення корейської мови, здійснюване у вищих і середніх навчальних закладах України з 1990-х років, потребує розширення теоретичної бази, зокрема дослідження українсько-корейських мовних контактів на лексичному й інших рівнях, визначення фонетичних особливостей корейської мови, важких для засвоєння носіями української мови, тощо. Українсько-корейські мовні контакти ще не були предметом лінгвістичного дослідження. Саме цим зумовлена актуальність дослідження іншомовних слів корейського походження в українській мові.

Метою дослідження є суб'єктивні й об'єктивні трансформації в процесі перекладу текстів з корейської мови на українську, зробити аналіз використаних перекладацьких трансформацій у перекладі.

Відповідно до мети роботи необхідно вирішити наступні *завдання*:

1. Розглянути поняття адекватності перекладу.
2. Проаналізувати перекладацькі трансформації як частину функціонального способу перекладу.
3. Охарактеризувати труднощі перекладу художнього тексту з корейської мови.

Методи дослідження. Основним методом дослідження є зіставний концептуальний аналіз концептопростору текстів першотвору та перекладу. При підборі текстів для дослідження використано статистичний метод типової зональної вибірки. Для відбору фактичного матеріалу використано метод суцільної вибірки. При визначенні еквівалентності перекладацького відтворення асоціативно-конотативного та когнітивного потенціалу першотвору застосовано семантичний аналіз та елементи компонентного аналізу.

Практичне значення роботи. У результаті вивчення предмету дослідження було одержано результати, які мають практичну цінність і можуть бути використані як довідковий матеріал при вивченні «Теорія і практика перекладу з корейської мови», «Практичний курс перекладу з корейської мови».

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, анотації іноземною мовою та списку використаних джерел.

Перший розділ присвячено лексичним особливостям, труднощам для здійснення лексичних трансформацій, які поділяються на деякі особливості.

Другий розділ присвячено визначенню загального змісту визначення понять адекватність та еквівалентність, а також визначено причини застосування перекладацьких трансформацій перекладачами.

Третій розділ присвячено труднощам перекладу художнього тексту.

Висновок підсумовує особливості застосування перекладацьких трансформацій.

РОЗДІЛ 1

ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Переклад – це, безсумнівно, дуже старовинний вид людської діяльності. Як тільки в історії людства утворилися спільноти людей, мови яких відрізнялися, з'явилися і «білінгви», які допомагали спілкуванню різномовних етносів. З виникненням писемності до таких усних перекладачів (тлумачів) долучилися і знавці іноземних мов, які перекладали різноманітні тексти офіційного, релігійного та ділового характеру письмово. З самого початку переклад виконував найважливішу соціальну функцію – робив можливим соціальне спілкування людей. Розповсюдження письмових перекладів відкрило людям широкий доступ до культурних досягнень та цінностей інших народів, уможливило взаємодію та взаємозбагачення літератур та культур.

Узагальнюючи деякі твердження щодо сучасного перекладознавства В.Комісарова, можна сказати, що переклад – це процес трансформації тексту або мовленнєвого вислову з однієї мови на текст або мовленнєвий вислів в іншій мові за тієї умови, що смисл та комунікативний намір залишаються незміненими

У процесі перекладу текст піддається різним трансформаціям: лексичним, морфологічним (заміна однієї категоріальної форми іншою), синтаксичним (заміна синтаксичної функції слів та словосполучень), стилістичним (заміна стилістичного забарвлення), семантичним (заміна не тільки форми вираження змісту, але й самого змісту, а саме тих ознак, за допомогою яких описана ситуація). Крім цього, існують ще змішані трансформації – лексико-семантичні та синтактико-морфологічні.

Що стосується корейської мови то вона як провідник аглютинативної (мова, граматики та словотвір якої полягає у системі різноманітних афіксів, які приєднуються до основ частин мови і таким чином змінюють їх граматичне, семантичне та стилістичне значення) групи мов (відповідно до типологічної класифікації) при перекладі на українську мову зазнає набагато більшої кількості трансформацій в силу великої різниці даних мов і приналежності їх до різних груп та сімей. Труднощі для здійснення лексичних трансформацій при перекладі з

корейської на українську мову являють власне лексичні особливості корейської мови. Тут можна виділити п'ять таких особливостей:

1. Велика кількість іншомовних запозичень. Найбільшу частину запозичень у корейській мові складають слова китайського походження (한자) – близько 75%. Китайські запозичення зумовлені, передусім, тісними історичними зв'язками з Китаєм, схожістю культур та тим, що до п'ятнадцятого століття в Кореї користувалися виключно китайською грамотою (ієрогліфами). До сьогодення китайські ієрогліфи широко використовуються в корейській мові в Південній Кореї, і дуже мало в Північній Кореї, де проводиться політика усунення із вжитку слів іноземного походження (з 1948 р. в КНДР відмінена ієрогліфіка, хоча й досі в школах вивчають близько 300 ієрогліфів), переважає буквена грамота корейської мови. В Південній Кореї ієрогліфи можна зустріти, насамперед, у газетах, журналах, інших друкованих виданнях, у документах політичного та ділового характеру, просто на вулиці (вивіски та реклама). У Північній Кореї існує тенденція, навпаки, використовувати виключно корейську мову. Деякі слова китайського походження не набули в корейській мові якогось нового значення, як це часто трапляється у лексичних запозиченнях, а використовуються у своєму традиційному значенні.

Найбільше китайських та японських запозичень зустрічається в політичній, економічній, науковій, соціальній лексиці. Серед запозичень з європейських та інших мов перше місце посідають слова англійської мови. Це зумовлено постійними зв'язками Кореї з США, а також тим, що англійська мова вважається міжнародною та широко використовується (가스 «газ», 달러 «долар», 라켓 «ракета», 바나나 «банан», 스위치 «кнопка, вимикач», 타이어 «шина»). Кількість запозичень з англійської мови постійно зростає в корейській мові.

Наведемо приклади запозичень з інших мов: з німецької мови: 파라독스 «парадокс», 아르바이트 «робота»; з французької мови: 망토 «манто», 샴페인 «шампанське»; з голландської мови: 잉끼 (잉크) «чорнило», 비루 (맥주) «пиво»; з російської мови: 보드카 «горілка», 크레올린 «креолін»; з іспанської мови: 페소 «песо (іспанська монета)», 맘보 «мамба (танок)»; з португальської мови: 카스텔라

«кастета»; з латинської мови: 아카데미아 «академія», 알로에 «алое»; з італійської мови: 발레리나 «балерина», 소나타 «соната».

Висновки до розділу 1

Відповідно до опрацьованих джерел і досліджень можемо зробити висновок, що у корейській мові дуже багато лексичних особливостей та нюансів. Труднощі для здійснення лексичних трансформацій при перекладі з корейської на українську мову відображають власне лексичні особливості корейської мови.

РОЗДІЛ 2

ПОНЯТТЯ АДЕКВАТНОГО (ПРАВИЛЬНОГО) ПЕРЕКЛАДУ

Адекватний (правильний) переклад з корейської мови на українську залежить від знання перекладачем корейської лексики китайського походження, яка використовується майже у всіх сферах суспільного життя.

Різноманітність діалектів на Корейському півострові. Крім того, що корейська літературна та розмовна мова різняться в Північній та Південній Кореї, російський сходовознавець А. Холодович виділив шість основних діалектів корейської мови, особливості яких також слід знати і враховувати при перекладі. Розглянемо їх найхарактерніші риси: «Цокання» в північнокорейських діалектах і «чокання» в південнокорейських

слово **잘** «добре» в північнокорейському мовленні має вимову цал, але слову **작다** «маленький» відповідає північнокорейська промова чакта. Це пояснюється тим, що давньокорейська мова мала два варіанти ㄷ та два варіанти ㅈ (твердий та м'який). В літературній мові обидва варіанти збіглися в одному звукові: ㄷ та ㅈ , а в північнокорейських діалектах від твердих ч та чх утворилися ц та цх, а від м'яких ч та чх утворилися ч та чх;

«Шокання» в північнокорейських діалектах і «сокання» в південнокорейських: літературному **서다** «стояти», «вставати» відповідає північнокорейська вимова шода, але літературному **손** «рука» відповідає північнокорейська вимова сон. Це пояснюється тим, що у древньокорейській мові було два варіанти ㅅ – твердий та м'який. В літературній мові вони збіглися в одному ㅅ . В північнокорейських діалектах тверде с трансформувалося в с, а м'яке с у ш (іноді сь);

Північнокорейські діалекти можна визначити як « ㅍ – діалекти» і протиставити їм південнокорейський « ㅍ – діалект»: літературному слову **좋은** «гарний» відповідає північнокорейська вимова тьоин, а літературному **천** «небо» відповідає північнокорейська вимова тхьон.

Північнокорейські діалекти можна визначити як «р – діалект» і протиставити їм південнокорейський «л – діалект»: літературне слово 말 «кінь» вимовляється в північнокорейському діалекті як мар;

Північнокорейські діалекти можна визначити як «нь – діалект» та протиставити їм південнокорейський «й – діалект»: літературному слову 육 юк «шість» відповідає північнокорейська вимова 률 нюк.

Що стосується знання перекладачем фонетичних та граматичних особливостей корейських діалектів, можна зазначити, що вивчити їх досить неважко, знаючи літературну корейську мову. Але не слід забувати, що причиною виникнення діалекту завжди є соціокультурна відмінність, географічне розміщення або психологія даного населення. Як і при будь-якому іншому перекладі, працюючи над художнім текстом, перекладач повинен перш за все дбати про досягнення прагматичних цілей перекладу.

Ідіоматичні вирази, або ідіоми, в корейській мові існують власне корейського походження (애쓰다 «прагнути, важко працювати», 마음 먹다 «вирішити») та західного (판도라의 상자 «скринька Пандори»).

Жаргони входять до розмовної корейської мови. Переважно вживається молоддю (молодіжний сленг: 캬 «супер» (розм.), 뽕 (돈) «гроші»), робітниками певної сфери. Ця лексика характеризується неточностями у граматиці, фонетиці, що робить їх незрозумілими для іноземця-перекладача, оскільки він не має того природного відчуття мови, що її носії;

Евфемізми в корейській мові складають певну систему заміни лексики, яка не підходить до даного контексту за стилем або граматично. Переклад евфемізмів є дуже важким насамперед через те, що навіть не всі корейці знають, як і коли використовувати їх. Це переважно здійснюється інтуїтивно і немає окремих правил та випадків їх вживання. Приклади евфемізмів: 돌아가다/작고하다/영면하다 (죽다) «померти», 뒷간, 화장실 (변소) «туалет»;

Спеціальна лексика, яка є власне термінологією, вживається у найрізноманітніших сферах суспільного життя, багато термінів являють собою

запозичення з англійської мови, наприклад «бампер», «корпус», «шина» – стосуються комплектації автомобіля;

У корейській мові багато архаїзмів, що обумовлено проникненням нових сучасних запозичень та вимиванням запозичень з китайської мови: () «гроші», () «сільське господарство». Їх ще називають «слова-привиди».

Переклад такої лексики вимагає досконалого знання мови та розуміння її значення. Остання умова є дуже важливою, адже через певні культурні та лінгвокраїнознавчі відмінності у мовах (у даному випадку корейської та української) буквальні еквіваленти можуть мати абсолютно протилежне значення.

Третьою умовою вдалого перекладу та вживання такої лексики є знання ситуацій, коли її доречно вживати. Це особливо важко, адже, як було сказано вище, корейці у переважній більшості вживають її інтуїтивно.

Наявність особливих форм ввічливості – суфікс ввічливості – λ , який приєднується до другої основи дієслова і вживається у випадках, коли друга чи третя особа у якомусь відношенні вища, ніж той, хто говорить, або коли з ним або про нього розмовляють підкреслено ввічливо. Цей суфікс означає те, що при перекладі потрібно добирати слова у ввічливій формі, адже мова йде не про «ти», а про «ви». У ряді випадків ввічливий відтінок надається дієслову не шляхом приєднання цього суфікса, а шляхом заміни нейтрального дієслова його ввічливим синонімом: 먹다 – 잡수시다 «їсти», 말하다- 말씀하다 «говорити» тощо.

Це є однією з тих особливостей корейської мови, яка не має в українській такої розгорнутої системи. Такі лексичні особливості характерні для всіх далекосхідних мов, які формувалися на культурних надбаннях та традиціях східної цивілізації. Знання форм ввічливості свідчить про культурну та лінгвістичну компетенцію перекладача.

Наявність у ній особливої лексики – слів, які імітують звуки – звуконаслідувальна лексика, та слів, які характеризують певні дії – образонаслідувальна лексика. У посібнику з корейської мови «Pathfinder in Korean» наведено безліч прикладів такої лексики, яка є особливістю корейської мови і відображає особливі риси корейської культури. Найчастіше її можна зустріти у

корейському фольклорі та дитячій літературі, іноді вона вживається усно. Звуконаслідувальні слова (졸졸 – звук журчання маленької річки або струмка, 줄줄 – звук падіння водоспаду, великої кількості води; 어흔어흔:

– ричання тигра, 야옹야옹 – нявкання кішки) та образонаслідувальні (강총강총 – невисокі стрибки; 스크르 – легко, повільно (звичайно про повзання змії); 반짝반짝 – мерехтіння) служать для надання відтінку образу, дії або звуку, який може вплинути на реципієнта інформації, тому що викликає певні почуття та асоціації. Адекватний переклад таких слів вимагає від перекладача знання їх точного значення та тих слів, у сполученні з якими вони вживаються.

Висновки до розділу 2

Можемо зробити висновок, що перекладач повинен не лише добре знати свою рідну та іноземну мову, але розуміти і постійно слідкувати за розвитком обох мов, розширювати свій світогляд, бути в курсі всіх сучасних подій в обох країнах, знати особливості культури та традицій, які, безумовно, відбиваються на мові народу.

РОЗДІЛ 3

ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ З КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

У роботі з художнім текстом перекладачеві важливо усвідомити, що художній текст характеризується високим ступенем національно-культурної та тимчасової обумовленості. Художній текст будь-якою мовою завжди відображає особливості того народу, представником якого є письменник, мовою якого він пише, і того часу, в якому він живе. Також художній текст характеризується поліфункціональністю, він виконує і функцію комунікації між автором і читачем, і функцію когнітивну, допомагаючи дізнатися і пізнати зображену в ньому дійсність, прагматичну і емотивну функції. Але, перш за все, специфіка художнього твору проявляється в його естетичному впливі на реципієнта. Як справедливо зауважив Г. Гачечиладзе: «Художній переклад коливається між двома крайніми принципами: дослівно точний, але художньо неповноцінний переклад та художньо повноцінний, але далекий від оригіналу, вільний переклад». Ці два принципи знайшли відображення в двох основних точках зору – визначення перекладу з лінгвістичної та літературознавчої позицій.

Так, лінгвістичний принцип перекладу, перш за все, передбачає відтворення формальної структури оригіналу. Однак прихильність даного принципу приводила до дослівного, в мовному відношенні точного, але в художньому відношенні неадекватного перекладу. Дослівно точний переклад не завжди може передати емоційний ефект оригіналу. Безперечно, переклад спирається на мовний матеріал, і поза перекладом слів і словосполучень художній переклад не відбудеться, сам процес перекладу також повинен спиратися на знання законів обох мов і на знання закономірностей їх співвідношення. Але розуміння художнього перекладу, лише як просте зіставлення мовних засобів, означає ігнорування його естетичної сторони. Отже, для визначення якості художнього перекладу критерій лише тільки мовної відповідності недостатній. Звідси випливає, що при перекладі художнього тексту перекладати треба не ізольований словесний знак та його граматичну складову, а думку, образ, емоцію, закладену в цьому слові, з урахуванням всіх виразних засобів, всієї багатозначності слова. Підтвердження сказаному ми знаходимо у

В.С.Виноградова: «Слід рішуче підкреслити, що головне в будь-якому перекладі – це передача змістової інформації тексту. Всі інші її види і характеристики, функціональні, стилістичні (емоційні), стильові, соціолокальні і т. п., не можуть бути передані без відтворення смислової інформації, так як весь інший зміст компонентів повідомлення нашаровується на смислову інформацію, витягується з неї, підказується нею, трансформується в образні асоціації і т.п.

Розглянемо художній переклад з літературознавчої точки зору. Тут художній переклад визначається як «різновид словотворчого мистецтва». Відповідно до цієї теорії, головне завдання перекладача знайти адекватні мовні засоби для відображення в словах думки, тобто художній переклад являє собою адекватну відповідність оригіналу не стільки в лінгвістичному, а скільки в естетичному розумінні. Про це ж стверджує Т. А. Казакова, кажучи, що художній переклад – це «особливий вид перекладацької діяльності, пов'язаний з необхідністю створювати в процесі перекладу тексти, що мають здатність безпосереднього естетичного впливу».

Для з'ясування перекладацьких труднощів нам необхідно перш виділити універсальні стилістичні особливості художнього тексту.

Важливо відзначити, що твори художньої літератури протиставляються всім іншим мовним творам завдяки тому, що для всіх них основною є одна з комунікативних функцій, а саме художньо-естетична або поетична. Отже, основна мета будь-якого твору цього типу полягає в досягненні певного естетичного впливу, створенні художнього образу. Перш за все відзначимо, що художній текст завжди яскраво відображає особливості того народу, представником якого є письменник, і мова, якою він пише. Мова – це відображення історичних особливостей народу в сприйнятті і відображенні навколишнього світу. У мовному плані найяскравішою відмінною рисою саме художнього тексту є надзвичайно активне використання тропів і фігур мови. Образне відображення навколишнього світу проявляється в наявності метафор, порівнянь, епітетів, уособлень, гіпербол, літот, метонімії та ін. Тропи і фігури мови є найпотужнішим способом створення і функціонування художнього тексту. Іншими словами, як слушно зазначає Ю. П. Солодуб: «Для

текстів художніх творів більш важливо не те, що повідомляється, а те, як це повідомляється». Тому в ньому можуть інтегруватися мовні засоби стилів літературної мови, трансформовані з метою вирішення естетичних завдань. Так, в тексті художнього твору може бути використана наукова термінологія і ділові звороти, публіцистичні та розмовні елементи, які відносяться до лексики різних рівнів мовної системи і різної стильової приналежності. Крім того, як зазначає В.Комісаров: «у них нерідко зустрічаються описи фактів і подій, пов'язаних з історією даного народу, різними літературними асоціаціями, побутом, звичаями, найменуваннями національних страв, предметів одягу і т. д. Все це вимагає внесення поправок на прагматичні відмінності для забезпечення адекватного розуміння тексту рецептором перекладу».

Таким чином, у процесі перекладу художнього тексту перед перекладачем встає цілий ряд питань і завдань, в число яких входять мовні, літературні, естетичні, психологічні та інші проблеми. При цьому основними завданнями є: виконання передперекладознавчого аналізу, мета якого – досягнення повного розуміння всієї глибини змісту; моделювання самого процесу перекладу, а також передача художньо-естетичних особливостей оригіналу для створення повноцінного, адекватного художнього твору мовою перекладу. На думку лінгвістів, найскладнішою проблемою в цьому процесі для перекладача є передача мовою перекладу індивідуального стилю автора тексту. Один з найпоширеніших способів вирішення цього питання – проведення повного стилістичного аналізу вихідного тексту для виявлення основних рис авторського стилю, частотності вживання тих або інших значущих одиниць та ін.

Вивчення художнього образу є основною категорією будь-якого художнього дискурсу, в рамках дискурсивно-когнітивної парадигми наукових знань, і це новий крок у розвитку перекладознавства, що дозволяє більш об'єктивно оцінити певні стратегії перекладу у вирішенні основної проблеми – адекватність перекладу. Це також дозволяє отримати об'єктивну основу для порівняльного аналізу перекладів з метою розуміння етноспецифіки концептуалізації, категоризації та вербалізації не лише об'єктивної реальності, але й створеного сюрреалістичного мистецького світу.

Ґрунтуючись на вищесказаному, можна зробити висновок, що поняття художнього перекладу передбачає творче перетворення літературного оригіналу не тільки відповідно до літературних норм, а й з використанням необхідних виразних можливостей перекладацької мови, супроводжуваної культурологічною трансформацією оригіналу та естетичної інформації, яка притаманна даному оригіналу. Саме такий підхід до художнього перекладу ми спостерігаємо в основі української традиції художнього перекладу.

Як відомо, головною особливістю літературно-художнього стилю є підпорядкування всіх його мовних засобів завданням створення художнього образу. Образність є основою літературного тексту, а специфічний спосіб його прояву відрізняє один текст від іншого. У зв'язку з цим виникає питання: що саме є «перекладацькою одиницею»: слово, фраза, речення чи, можливо, художній образ? На це питання немає однозначної відповіді, і не може бути: тексти художньої літератури мають занадто багато різноманітності. Залежно від багатьох обставин, конкретний зміст перекладацької одиниці може мати різноманітний зміст.

При перекладі художньої літератури слід враховувати, що художні тексти поєднують різні функціональні стилі та жанри. Наявність великої кількості неологізмів та різних синтаксичних конструкцій притаманне цій літературі. Також однією з основних причин існування лексичних труднощів у перекладі є різниця у мовних картинах світу. Тому часто доводиться звертатися до таких засобів перекладу, в яких зміст оригіналу залишається незмінним, і змінюються лише лексичні форми його вираження.

Лексичні труднощі перекладу літературних текстів є найпоширенішою і в основному пов'язані з передачею рівнозначної лексики, неоднозначних слів, скорочень, неологізмів, термінів, образної фразеології.

Згідно класифікації М. Ю. Семенової комплекс перекладацьких труднощів можна розділити на чотири групи: «Передача тимчасової дистанції тексту; передача рис літературного напрямку; передача індивідуального стилю автора; переклад поезії».

Так само, як і будь-якій мові, корейській мові притаманна багата система тропів, яка має великі можливості для побудови словесних образів, для створення барвистої, виразної мови. До числа основних образотворчих засобів корейської мови відносяться «іносказання, засноване на порівнянні», уподібнення людини, перебільшення, метафора, метонімія. «Широке використання образотворчих слів як засобів експресії є характерною особливістю для корейського художнього тексту. Вони відомі в лінгвістичній науці під різними назвами: ідіофони, оноματοпоезизми, звуко символізм. Приклади оноματοпоезичної лексики дуже часто зустрічаються в текстах художньої літератури, оскільки такі слова роблять мову багатогою і виразною». Взагалі, звукообразні слова, які не тільки виразні за звучанням і сприяють образній передачі рухів, емоційних станів, є улюбленими виразними засобами корейських письменників. Звуко символізм в корейській мові не обмежується відображенням лише слухових станів. Діапазон їх виразних можливостей набагато ширший. Так, вони, наприклад, можуть малювати різні за характером і якістю дії, відображати стан і почуття ліричного героя. Традиційно звукові повтори в художній мові підкреслюють її емоційність. Як в будь-якому художньому тексті будь-якої мови, корейський художній текст містить різноманітні реалії.

Тому перекладачеві, щоб правильно перевести ту чи іншу реалію, необхідно знати культуру та історію народу, з мови якого належить виконати переклад.

Дуже важко переоцінити роль перекладу художніх творів в обміні знаннями, думками і почуттями між народами та їх культурами. Читаючи розповідь, поему або будь-який інший твір, перекладений з іноземної мови, ми самі сприймаємо текст, з його змістом, емоціями і героями, а між тим не кожен знає, яких зусиль коштувало перекладачу перекласти цей текст, що зберігся сенс у цьому літературному творі.

Складність перекладу текстів художніх творів пояснюється і надзвичайно високою смисловою «завантаженістю» кожного слова – адже перекладачеві доводиться не тільки перекладати текст з іншої мови, а створювати його за змістом заново; і різних «баченнях» світу – а отже, специфічними способами усвідомлення і відображення світу в різних мовах; і відмінністю культур, до яких належать мови

перекладу та оригіналу: корейський читач легко впізнає в тексті натяк на сюжети Корану, а європеєць цих ремінісценцій може не помітити.

Переклад – мистецтво, ніяк не зводиться до буквальної передачі тексту, тому перекладач повинен бути наділений письменницьким даром. Для перекладу з будь-якої іноземної мови не достатньо просто знати цю мову на відмінно, треба вміти відчувати кожне слово, розглянути різні його значення і правильно поєднати за змістом з іншими словами.

Дослівний переклад не може відобразити глибину і сенс тексту твору. Тому, літературний переклад може різночудно відрізнитися від оригіналу. Письменник-перекладач відтворює не буквальный текст оригіналу, а те, як він сам розуміє цей текст.

Висновки до розділу 3

Художній переклад не вимагає буквальності, але обов'язковим є збереження форми, структури, змісту, настрою оригінального тексту. Часто перекладачеві доводиться мати справу з фразеологізмами, стійкими оборотами, грою слів, які при буквальному перекладі втрачуть закладений автором сенс або взагалі не перекладаються.

ВИСНОВКИ

Отже, переклад літературного чи художнього твору неможливий без повного осмислення оригіналу, і одного знання іноземної мови тут мало, потрібно мати особливу майстерність – вміння інтерпретувати гру слів, почуття мовної форми, здатність передати художній образ. Наприклад, щоб при перекладі з корейської мови на українську відтворити твір як художній, важливо вміти писати українською мовою, передаючи національний корейський колорит, крім того, перекладачам художнього тексту, як і письменникам, потрібно володіти різноманітним життєвим досвідом, багатою фантазією і поповненим запасом вражень – без знання життя передати ідею, дух, твори не представляється можливим.

АНОТАЦІЯ

The purpose of the research is subjective and objective transformations in the process of translating texts from Korean to Ukrainian, to analyze the used translation transformations in the translation.

Research methods. The main research method is a comparative conceptual analysis of the conceptual space of the texts of the original work and the translation. When selecting the texts for the study, the statistical method of a typical zonal sample was used. The continuous sampling method was used to select the actual material. When determining the equivalence of the translation reproduction of the associative-connotative and cognitive potential of the original work, semantic analysis and elements of component analysis were applied. In conclusion, I note that the translator must not only know his native and foreign languages well, but also understand and constantly monitor the development of both languages, expand his worldview, to be aware of all modern events in both countries, to know the peculiarities of culture and traditions, which are certainly reflected in the language of the people. It is very difficult to overestimate the role of translation of artistic works in the exchange of knowledge, thoughts and feelings between peoples and their cultures. When reading a story, a poem or any other work translated from a foreign language, we ourselves perceive the text, with its content, emotions and characters, but not everyone knows how much effort it took the translator to translate this text, that the meaning has been preserved in this literary create.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Baek, Eung-Jin. A Historical Study of Korean Noun Compounds. – Korean Studies 17 (1993).
- Konglish. Media must use correct English // 7.02.2012 The Korea Times
- Lee Teok-cheon. A History of Korean Vocabulary. – Yeonbyeon, 1987.
- Рижков А.Г. Юридична термінологія корейської мови: структура та семантика: дис. канд. філол. наук: 10.02.13 / Рижков Андрій Геннадійович
- Sohn Ho-Min, *The Korean language* (Cambridge Language Surveys).
- Ewha Womans. University, the Institute of Language Education. Pathfinder in Korean, high intermediate student book. – Korea, 2000.
- Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. Учебное пособие / В.Н. Комиссаров.
- Комиссаров В. Н. Теория перевода [Текст] / В. Н. Комиссаров.
- Корунець І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад) : підр. Вінниця : «Нова книга»,